

ПРѢДГОВОРЪ.

Прѣподавание-то на французскій языкъ ся е въвело почти въ всичкы-тѣ ни главны училища мѣжкы и дѣвическы. Всичкы желають и ся трудять да научить този Европейскій языкъ, едны побудены отъ нужды, а другы защо-то сегашный свѣтъ така го изисква.

Дѣца-та наченвать изучание-то на този языкъ съ особенѣ готовность и въсхыщение, нѣ въ сѣще-то врѣме, учитель-тъ ся намира въ недоумение какъ да начне прѣподавание-то си. Той трѣси книгъ леснѣ за да запознае дѣте-то съ чюждый языкъ, и намѣсто лесенъ учебникъ, достѣпенъ на дѣтинскій умъ, той ся принуждава да даде въ рѣцѣ-тѣ на дѣте-то книгъ, пълнѣ съ безбройны стра-ницы отъ bla, ble, gla, gle, и пр., слѣдъ кои-то слѣдвать цѣль рядъ уроци пълны съ техническы и научны думы.

Дѣте-то, като не намира никаквѣ приятность въ сухи-тѣ думы, на кои-то значение-то не познава нито на своя бащинъ языкъ, по легка-легка изгубва трѣпение; прѣво-то му въсхыщение угасва и слѣдъ малко изучание-то на французскій языкъ наченва да му ся прѣдставя като най мѣчно нѣщо на свѣта. Ето отъ какво происхожда обще-то мнѣние, че по насъ не е възможно да ся изучи добрѣ французскій языкъ.

Ные вѣрваме че повече-то отъ онѣзи, кои-то сѣ прѣподавали и прѣподавать този языкъ, съглѣждали сѣ тѣзи незгодности и мѣчнотии, кои-то съ настоя-щий-тъ си букваръ мыслимъ да изгладимъ, понѣ до колко-то ни допущать силы-тѣ.